

[Udenrigsministeren]

misk rimeligt at give Sydafrika et lån, kan jeg forsikre hr. Riishøj for, at Danmarks udenrigsminister skal være den sidste til at drage andre medlemslandes kreditværdighed i tvivl i valutafonden.

Riishøj (SF):

Det om den svenske udenrigsminister har jeg fra et interview i Dagens Nyheter, hvor han siger, at han vil rejse dette spørgsmål på et nordisk ministerrådsmøde, så det lader det til at det bliver.

Men i øvrigt undrer jeg mig stadig væk over, at udenrigsministeren hæfter sig så kraftigt ved spørgsmålet om afstemning eller ikke-afstemning. De afrikanske repræsentanter krævede beslutningen udskudt og havde under mødet en lang række forbehold og modstand, ikke mindst fra Saudi-Arabiens side, mod at yde lånet og fremsatte også i FN et forslag i generalforsamlingen, som blev vedtaget med stort flertal, om at henstille til IMF ikke at yde lånet. Jeg undrer mig stadig meget kraftigt over det.

Men til allersidst vil jeg spørge, om det, udenrigsministeren nævner om en eventuel revidering af den danske holdning til det, er udtryk for, at udenrigsministeren vil revidere eller overveje at revidere det, eller udenrigsministeren blot vil diskutere spørgsmålet om lån til Sydafrika.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hvis hr. Riishøj opfatter lige så klart, hvad han læser i aviserne, som han åbenbart opfatter mine udtalelser, er der ikke noget at sige til, at han bliver lidt forvirret, som han selv siger. Jeg har aldeles ikke sagt noget om, at vi vil revidere holdningen. Jeg har sagt, at jeg åbent og fordomsfrit er villig til at diskutere, hvad det skal være, også dette spørgsmål.

Men stadig væk: hr. Riishøj har altså forlæst sig på en hel masse aviser, kan jeg høre, og jeg er ikke i stand til at hæve hans forvirring, for det siger sig selv, at det pågældende møde i valutafondens bestyrelse var et fortroligt møde, og alene af den grund kan jeg ikke kommentere, hverken hvad der er sket dér, eller hvad en række aviser synes at have fået ud af det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 524

3) Til *udenrigsministeren* af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Mener ministeren, det er i overensstemmelse med den i folketinget vedtagne dagsorden af 18. november 1982, ifølge hvilken den nuværende regering viderefører den tidligere regerings markedspolitik, at den nuværende regering har opgivet alle forbehold over for anvendelsen af art. 113 i Romtraktaten til politisk begrundede sanktioner?«

Skriftlig begrundelse

Den 21. december 1982 besluttede EF at forlænge de i marts 1982 vedtagne handels-sanktioner over for Sovjetunionen i foreløbig 2 måneder. Sanktionerne er fortsat politisk begrundet, og de er stadig baseret på art. 113 i Romtraktaten.

Den tidligere, socialdemokratiske regering tog store forbehold, da den i marts 1982 gik med til sanktionerne med deres baggrund i art. 113, som udelukkende angår økonomisk handelssamkvem med tredjelande. Den gjorde det klart, at den havde foretrukket en anden procedure, nemlig anvendelsen af art. 224 og så nationale sanktioner, at der var tale om en engangsforestilling, og at anvendelsen af art. 113 udelukkende var nødvendig for at sikre en hurtig og ensartet gennemførelse af sanktionerne.

I et svar til undertegnede på skriftlige spørgsmål S 435 og S 436, hvor der i S 436 direkte spørges, om den af den socialdemokratiske regering foretrukne procedure ikke burde have været anvendt, tages der ikke ét forbehold over for anvendelsen af art. 113 i Romtraktaten til politisk begrundede sanktioner. Tværtimod formuleres positivt, at regeringen ikke finder, at man generelt bør udelukke muligheden af, at beslutninger truffet i det politiske samarbejde teknisk gennemføres på grundlag af Romtraktatens art. 113.

Spørgeren har svært ved at se, hvordan denne formulering kan være i overensstemmelse med den vedtagne dagsorden af 18. november 1982.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg skal minde om, at den i spørgsmålet omtalte forlængelse blev forelagt folketingets markedsudvalg den 20. december 1982. Ved